

Motion till riksdagen

1988/89:A749

av Anna Horn af Rantzen m. fl. (mp)

Arbetstidens längd

Vår materiella välfärd har medfört att kostnaden för den offentliga sektorn har drivit upp skattetrycket både för den enskilda människan och för företagen. Löne- och prisspiralen drivs i höjden. Effekterna förstärker varandra; ekonomisk utslagning och sociala kostnader ökar.

Som en följd av detta anser de flesta småbarnsföräldrar att båda föräldrarna måste ha lönearbete för att klara familjens försörjning. – Få människor vågar ta en längre tids tjänstledighet för en välbehövlig paus i yrkeslivet eller för ett viktigt uppdrag utanför yrket för risken att bli efter i kunskapsutvecklingen. Krav som dessa föder otillfredsställelse och psykisk press. Både familjeliv och arbetsliv blir lidande.

Det är naturligtvis lättare att utträtta ett enformigt, bullrande eller otillfredsställande arbete när detta inte lägger beslag på hela arbetsdagen och man dessutom vet att det självvalda, meningsfulla arbetet väntar.

Nu, i början av år 1989, är arbetslösheten låg, men med konjunkturons växlingar kan den åter öka. En kortare arbetsdag kan då vara en lösning för många. I en barnfamilj kan detta lösa barnpassningsproblemet genom att båda föräldrarna tar ansvaret för både försörjning och barntillsyn.

Miljöpartiet de gröna vill därför föreslå att större möjligheter ges till flexibel arbetstid och tid för informellt arbete, tid för barn och gamla och tid för ideellt arbete och egen utveckling. Yrkesarbetet bör avdramatiseras.

Vi vill därför i första hand ge arbetstagare rätt att minska sin arbetstid till 30 eller 20 timmars arbetsvecka. Det ger frihet att välja längre eller kortare arbetstid. Lönen skall stå i proportion till heltidslönen.

Den deltidsarbetande kan få viss ekonomisk ersättning för förlorad förtjänst genom en skatteskala som gynnar låginkomsttagare och det bastillägg som vi vill införa för barnfamiljer i stället för bostadsbidrag.

Förslaget leder till ökad valfrihet, större möjligheter att ta eget ansvar för barn och gamla, minskad stress, bättre hälsa och ett rikare liv på många områden. Även kulturlivet gynnas av att människor får möjlighet att planera sin egen tid.

Hemställan

Mot. 1988/89

A749

Vi hemställer

att riksdagen hos regeringen begär ett lagförslag om lagfäst rätt för arbetstagare att minska sin arbetstid till trettio eller tjugo timmars arbetsvecka, enligt vad som anförts i motionen.

Stockholm den 25 januari 1989

Anna Horn af Rantzien (mp)

Eva Goës (mp)

Inger Schörling (mp)

Claes Roxbergh (mp)